

Piše: Zoran Buhač, pedagog

Dok nam je u nekim osnovnim i srednjim školama započela naširoko i naveliko najavljivana „povijesna“ reforma s pomalo upitnim nazivom „Škola za život!“ gdje se i dalje sustavno uči putem mase udžbenika, radnih bilježnica, radnih listova, bilježnica, udžbenika na tabletima i slično, to je još uvijek posredna nastava i posredni sustav učenja gdje se koristi statični medij (udžbenik) da djeca nešto nauče. Nije baš revolucionarno, zar ne?

Mi u dječjim vrtićima doista imamo *školu za život* jer sve je učenje kod nas neposredno... dolazi iz iskustva, dolazi iz okoliša i vjerujte nam tako stečene spoznaje doista ostaju kod djece u pamćenju jer su ih iskušali, a nisu o njima čitali u udžbeniku ili vidjeli slike i filmić na tabletu. Naša mlađa vrtićka skupina Leptirići je krenula istraživati i doista nije potrebna neka velika reforma i materijalna sredstva da bi se o nečemu kvalitetno naučilo, jer se sve može naći u dvorištu vrtića.













